

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา

ความเคลื่อนไหวด้านการเกษตร ในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

เดือนพฤษภาคม 2568

การส่งออกน้ำมันปาล์มของอินโดนีเซียในเดือนกุมภาพันธ์ 2568 สร้างแรงขับเคลื่อนใหม่สู่ตลาดโลก

ภาคอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มของอินโดนีเซียแสดงสัญญาณการฟื้นตัวอย่างมีนัยสำคัญในเดือนกุมภาพันธ์ 2568 โดยปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้นเป็น 2.803 ล้านตัน หรือขยายตัว 843,000 ตันเมื่อเปรียบเทียบกับเดือนก่อนหน้า อ้างอิงจากข้อมูลของ นาย Mukti Sardjono ผู้อำนวยการสมาคมผู้ประกอบการปาล์มน้ำมันอินโดนีเซีย (Indonesian Palm Oil Association: GAPKI) การขยายตัวดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการของตลาดโลกที่ยังคงแข็งแกร่ง โดยเฉพาะในกลุ่มผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มแปรรูป ซึ่งมีปริมาณส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 43.5 จาก 1.449 ล้านตัน เป็น 2.079 ล้านตัน ขณะที่การส่งออกน้ำมันปาล์มดิบ (Crude Palm Oil: CPO) ขยายตัวจาก 39,000 ตัน เป็น 246,000 ตัน แม้ว่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ในกลุ่มโอเลโอเคมีคอล (Oleochemical) จะปรับตัวลดลงร้อยละ 6.2 แต่พิจารณาจากภาพรวมยังคงอยู่ในทิศทางเชิงบวก สะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมที่ยังคงรักษาเสถียรภาพไว้ได้อย่างต่อเนื่อง

ในด้านตลาดปลายทาง ประเทศอินเดียยังคงครองสัดส่วนการนำเข้าสูงสุด โดยมีปริมาณเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 245 แต่ระดับ 387,000 ตัน รองลงมา ได้แก่ ปากีสถาน บังกลาเทศ จีน มาเลเซีย และสหภาพยุโรป ซึ่งยังคงมีความต้องการอย่างต่อเนื่อง ในทางกลับกัน การส่งออกไปยังรัสเซีย สหรัฐอเมริกา และอียิปต์มีแนวโน้มชะลอตัวลง สะท้อนให้เห็นถึงพลวัตของการค้าโลกที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ มูลค่าการส่งออกโดยรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 40 จาก 2.274 พันล้านเหรียญสหรัฐในเดือนมกราคม เป็น 3.192 พันล้านเหรียญสหรัฐในเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นผลจากปัจจัยสนับสนุนสำคัญ ได้แก่ ราคาน้ำมันปาล์มดิบที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นจาก 1,208 เป็น 1,232 เหรียญสหรัฐต่อตัน รวมถึงการอ่อนค่าของเงินรูเปียห์ ทั้งนี้ ปริมาณสต็อกคงเหลือ ณ สิ้นเดือนกุมภาพันธ์ 2568 ลดลงมาอยู่ที่ 2.249 ล้านตัน หรือหดตัว 753,000 ตันเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ซึ่งสะท้อนถึงความสามารถในการแข่งขันและความยืดหยุ่นของภาคอุตสาหกรรมภายใต้บริบทของระบบการค้าระหว่างประเทศที่ยังคงมีความผันผวนอย่างต่อเนื่อง

ที่มา: infosawit.com วันที่ 3 พฤษภาคม 2568

หมายเหตุ

Oleochemical exports หมายถึง การส่งออกผลิตภัณฑ์โอเลโอเคมี หรือ สารเคมีจากน้ำมันพืชและไขมันสัตว์ ซึ่งถูกนำไปใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมต่าง ๆ เช่น สบู่และผงซักฟอก เครื่องสำอางและผลิตภัณฑ์ดูแลส่วนบุคคล สารหล่อลื่น พลาสติกชีวภาพ สารลดแรงตึงผิว และน้ำมันไบโอดีเซล ประเทศผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์โอเลโอเคมีรายใหญ่ เช่น อินโดนีเซียและมาเลเซีย ซึ่งเป็นผู้ผลิตน้ำมันปาล์มรายใหญ่ของโลก และใช้น้ำมันปาล์มเป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตโอเลโอเคมี

ความท้าทายของการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน ภายใต้เจตนารมณ์แห่งการพึ่งพาตนเองด้านอาหาร

1. แนวโน้มการผลิตข้าวและพื้นที่เพาะปลูกที่ลดลง

ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2558–2567) การผลิตข้าวและพื้นที่นาข้าวของอินโดนีเซียมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในเกาะชวา ซึ่งถือเป็นแหล่งผลิตข้าวหลักของประเทศ มีสัดส่วนการผลิตประมาณ ร้อยละ 50 ของผลผลิตข้าวทั้งประเทศ สาเหตุหลักมาจากการขยายตัวของเขตเมือง อุตสาหกรรม และโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ซึ่งส่งผลกระทบต่อพื้นที่เกษตรกรรมดั้งเดิมอย่างต่อเนื่อง การลดลงของพื้นที่เพาะปลูกนี้ส่งผลให้ผลผลิตข้าวมีแนวโน้มลดลงตามไปด้วย สร้างความท้าทายต่อเป้าหมายสำคัญของรัฐบาลอินโดนีเซียที่จะบรรลุการพึ่งพาตนเองด้านข้าว (Rice self-sufficiency) ภายในปี 2571 ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) ระบุว่า ในช่วงต้นปี 2568 อินโดนีเซียอาจบรรลุเกินดุลของผลผลิตข้าว (Surplus) โดยมีการคาดการณ์ว่า ผลผลิตข้าวในเดือนมีนาคมจะสูงถึง 9.68 ล้านตัน และผลผลิตรวมช่วงครึ่งปีแรกมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นจนอยู่ที่ระดับประมาณ 28 ล้านตัน อย่างไรก็ตาม ปริมาณผลผลิตที่เพิ่มขึ้นในปีนี้เป็นผลจากสภาพภูมิอากาศที่เอื้ออำนวยเป็นพิเศษ ซึ่งอาจไม่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในอนาคต หากแนวโน้มการลดลงของพื้นที่เพาะปลูกยังคงดำเนินต่อไป การรักษาระดับผลผลิตอาจเป็นเรื่องยากขึ้นในระยะยาว

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการลดลงของพื้นที่เพาะปลูก

การลดลงของพื้นที่เพาะปลูกข้าวในอินโดนีเซียมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย ทั้งเชิงโครงสร้างและสิ่งแวดล้อม หนึ่งในปัจจัยหลักคือการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินจากภาคการเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรม การพัฒนาเมือง และโครงสร้างพื้นฐาน เช่น เขตที่อยู่อาศัย เมืองอุตสาหกรรม และถนนทางด่วน โดยข้อมูลระดับชาติระบุว่าในช่วงปี 2558–2567 พื้นที่นาข้าวลดลงอย่างต่อเนื่อง เฉลี่ยปีละ 80,000–100,000 เฮกตาร์ ส่งผลต่อการลดลงของพื้นที่เก็บเกี่ยวและปริมาณผลผลิต นอกจากนี้ ปัจจัยด้านภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมยังมีบทบาทสำคัญ โดยเฉพาะในปี 2566 ซึ่งอินโดนีเซียได้รับผลกระทบจากปรากฏการณ์ เอลนีโญ (El Niño) อย่างรุนแรง ทำให้พื้นที่นาในหลายภูมิภาคเผชิญกับภัยแล้งและปัญหาการขาดแคลนน้ำ ส่งผลให้ต้นข้าวแห้งตายก่อนเก็บเกี่ยวหรือให้ผลผลิตต่ำกว่ามาตรฐาน เหตุการณ์เหล่านี้เร่งให้การเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินเป็นไปอย่างรวดเร็วและยากต่อการควบคุม

-ต่อ-

ความท้าทายของการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน ภายใต้เจตนารมณ์แห่งการพึ่งพาตนเองด้านอาหาร

3. ความพยายามของรัฐบาลในการจัดการปัญหา

เพื่อรับมือกับความท้าทายด้านความมั่นคงทางอาหาร รัฐบาลอินโดนีเซียได้ดำเนินมาตรการหลายประการ ทั้งในเชิงการค้าและนโยบายภายในประเทศ โดยหนึ่งในกลยุทธ์สำคัญคือการเจรจาทางการค้ากับสหรัฐอเมริกา เพื่อบรรเทาผลกระทบจากการขึ้นภาษ้นำเข้า (Import Duty - BMI) ของสหรัฐฯ ที่ส่งผลกระทบต่อส่งออกของอินโดนีเซีย อินโดนีเซียเสนอจะเพิ่มปริมาณการนำเข้าสินค้าบางรายการจากสหรัฐฯ เพื่อช่วยลดดุลการค้าเชิงลบของสหรัฐฯ และเพื่อให้ได้สิทธิประโยชน์ทางภาษีตอบแทนในการส่งออกสินค้าเกษตร เช่น ข้าว และสินค้าเกษตรแปรรูป ในอัตราภาษีที่ต่ำลง ซึ่งช่วยรักษาความสามารถในการแข่งขันของสินค้าอินโดนีเซียในตลาดสหรัฐฯ นอกจากนี้ รัฐบาลยังวางแผน ยกเลิกข้อจำกัดด้านโควตาการนำเข้า สำหรับสินค้าจำเป็นพื้นฐานของประชาชน เช่น ข้าว น้ำตาล และน้ำมันพืช ซึ่งแม้จะเพิ่มความยืดหยุ่นในการจัดหาภายในประเทศ แต่ก็อาจขัดแย้งกับเป้าหมายระยะยาวด้านการพึ่งพาตนเองทางอาหาร (food self-sufficiency) หากนำเข้าเพิ่มขึ้นในระดับที่เกินความจำเป็น

4. ความสำคัญของการวางแผนการใช้ที่ดินอย่างยั่งยืน

แนวทางระยะยาวที่สำคัญในการรักษาความมั่นคงทางอาหารของอินโดนีเซียคือ การวางแผนการใช้ที่ดินอย่างยั่งยืน (Sustainable land use planning) โดยเฉพาะในเกาะชวา ซึ่งแม้จะมีการพัฒนาเศรษฐกิจในอัตราเร่ง แต่ยังคงเป็นแหล่งผลิตอาหารหลักของประเทศ การพัฒนาเศรษฐกิจในเกาะชวา ส่งผลให้เกิดแรงกดดันต่อพื้นที่นาอย่างต่อเนื่อง ผ่านโครงการขนาดใหญ่ เช่น การพัฒนาเขตอุตสาหกรรม เมืองใหม่ และโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ทางด่วนและรถไฟความเร็วสูง ส่งผลให้พื้นที่เกษตรลดลงและสร้างความขัดแย้งกับประชาชนในท้องถิ่นและนักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม แม้จะมีความพยายามของรัฐบาลในการขยายพื้นที่เพาะปลูกไปยังภูมิภาคอื่น เช่น กาลิมันตัน มาลูกู และปาปัว แต่ก็ยังไม่สามารถชดเชยผลผลิตที่สูญเสียไปจากเกาะชวาได้ทั้งหมด ด้วยข้อจำกัดด้านโครงสร้างพื้นฐาน น้ำชลประทาน และแรงงานในพื้นที่ใหม่เหล่านี้ ดังนั้น การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในพื้นที่ที่มีอยู่เดิมจึงเป็นกลยุทธ์ที่จำเป็นควบคู่ไปกับการปกป้องพื้นที่เกษตรที่ยังเหลืออยู่

ที่มา: www.kompas.id วันที่ 5 พฤษภาคม 2568

อินโดนีเซียเดินหน้าส่งออกปลาทูน่า ภายใต้มาตรฐาน MSC สู่ตลาดโลก

อินโดนีเซียประสบความสำเร็จในการขยายโอกาสส่งออกผลิตภัณฑ์ประมง โดยเฉพาะปลาทูน่าสู่ตลาดโลกอย่างมีนัยสำคัญ อันเป็นผลจากความต้องการของตลาดโลกที่เพิ่มขึ้นต่อสินค้าโภคภัณฑ์ดังกล่าว ภายหลังได้รับการรับรองว่าการทำประมงปลาทูน่าในประเทศเป็นไปอย่างยั่งยืน ทั้งในด้านการอนุรักษ์ประชากรสัตว์น้ำและการรักษาสมดุลของระบบนิเวศทางทะเล รายงานจาก Sustainable Tuna Yearbook ระบุว่า ปริมาณปลาทูน่าทั่วโลกที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐานของ Marine Stewardship Council (MSC) เพิ่มขึ้นร้อยละ 24 หรือประมาณ 300,000 เมตริกตันในช่วงปี 2567 - 2568 ครอบคลุมผลิตภัณฑ์ปลาทูน่าในหลากหลายรูปแบบ เช่น ปลาทูน่าสด แช่แข็ง ผลิตภัณฑ์ปรุงสำเร็จ อาหารสัตว์เลี้ยง และปลาทูน่าบรรจุกระป๋อง

โดยในปีเดียวกัน มีการรับรองการทำประมงปลาทูน่าหลายแห่งใหม่ว่าเป็นการดำเนินงานที่ยั่งยืนตามมาตรฐานของ MSC ได้แก่ การทำประมงทูน่าอวนล้อม (Purse seine) ของบริษัท Kyowa-Meiho จากประเทศญี่ปุ่น ซึ่งถือเป็นบริษัทรายแรกของญี่ปุ่นที่ได้รับการรับรอง นอกจากนี้ ยังรวมถึงการทำประมงทูน่าครีบน้ำเงินทะเลใต้ (Southern Bluefin) ของออสเตรเลีย การประมงทูน่าในมหาสมุทรแอตแลนติกของเซเนกัล ซึ่งถือเป็นแหล่งประมงแห่งแรกในแอฟริกาตะวันตกที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานด้านการประมงของ MSC ขณะเดียวกัน การทำประมงทูน่าอัลบาคอร์ในแอฟริกาใต้ ซึ่งใช้วิธีตกปลาแบบคันเบ็ดและสาย (pole and line) ได้กลายเป็นแหล่งประมงแห่งแรกที่สามารถพัฒนาในโครงการรับรอง MSC (MSC Improvement Program) จนผ่านการรับรองได้ในปี 2567 โดยปัจจุบัน การผลิตปลาทูน่าจากแหล่งประมงที่ได้รับการรับรอง MSC มีปริมาณรวม 2.82 ล้านตันต่อปี คิดเป็นประมาณครึ่งหนึ่งของปริมาณการจับปลาทูน่าจากธรรมชาติทั่วโลก

สำหรับอินโดนีเซีย พบว่าจนถึงเดือนเมษายน 2568 ปลาทูน่าครีบน้ำเงิน (Yellowfin tuna) และปลาทูน่าทองแถบ (Skipjack tuna) จากเรือประมงจำนวน 2,227 ลำ รวมประมาณ 14,000 เมตริกตัน ได้รับการรับรองมาตรฐานการประมงอย่างยั่งยืนของ MSC โดยผลิตภัณฑ์บางส่วนถูกจำหน่ายในประเทศ ทั้งนี้ MSC ระบุว่า การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ปลาทูน่าที่ติดฉลากสิ่งแวดล้อม (Eco-label) มีแนวโน้มเติบโตอย่างต่อเนื่อง อุปสงค์จากผู้บริโภคและภาคค้าปลีกมีส่วนสำคัญต่อการยกระดับการบริหารจัดการทรัพยากรประมงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เนื่องจากปลาทูน่าเป็นสัตว์น้ำอพยพ ฐานทรัพยากรจึงกระจายอยู่ในน่านน้ำของหลายประเทศ การบริหารจัดการอย่างยั่งยืนจึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างประเทศในระดับพหุภาคี

อนึ่ง รายงาน State of the World's Fisheries (SOFIA) ประจำปี 2567 ขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ระบุว่า ปริมาณการจับปลาทูน่าทั่วโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่วางปี 1950 เป็นต้นมา โดยในปี 2565 มีการจับปลาทูน่าทองแถบมากกว่า 3 ล้านตัน และปลาทูน่าครีบน้ำเงินเกินกว่า 1.5 ล้านตัน เพื่อตอบสนองเป้าหมายด้านความยั่งยืน MSC ได้ดำเนินโครงการความร่วมมือในอินโดนีเซียอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2561 เช่น โครงการ Pathway Project และ Ocean Stewardship Fund เพื่อส่งเสริมให้การดำเนินงานตามมาตรฐานสากล ทั้งนี้ นาย Hirnen Syofyanto ผู้อำนวยการโครงการ MSC ประจำอินโดนีเซีย ยืนยันว่า MSC ยังคงมุ่งมั่นในการผลักดันการทำประมงปลาทูน่าทุกแห่งในประเทศดำเนินการภายใต้กรอบความยั่งยืน โดยเน้นให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในห่วงโซ่อุปทาน ขณะเดียวกัน ข้อมูลจากงานวิจัยชี้ว่า หนึ่งในสามของทรัพยากรปลาทูน่าสายพันธุ์หลักทั้งเจ็ดกำลังเผชิญกับการจับเกินขีดความสามารถในระดับที่ไม่ยั่งยืนทางชีวภาพ ส่งผลให้องค์การสหประชาชาติกำหนดให้วันที่ 2 พฤษภาคมของทุกปีเป็น “วันปลาทูน่าโลก” และในปี 2568 นี้ MSC มีกำหนดจัดการประชุมว่าด้วยอุปสงค์และอุปทานของปลาทูน่าอย่างยั่งยืน ในงาน Seafood Expo Global ซึ่งจะจัดขึ้นที่เมืองบาร์เซโลนา ประเทศสเปน ในวันที่ 7 พฤษภาคม 2568

ที่มา: kabarbisnis.com วันที่ 5 พฤษภาคม 2568

ผลผลิตภาคเกษตรอินโดนีเซียไตรมาสแรกปี 2568 เติบโตสูงสุด หุ่นเศรษฐกิจและความมั่นคงทางอาหาร

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ยืนยันถึงบทบาทสำคัญของภาคเกษตรในฐานะกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ โดยอ้างอิงข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) ซึ่งระบุว่า ผลผลิตข้าวในไตรมาสแรกของปี 2568 เติบโตขึ้นร้อยละ 51.45 และข้าวโพดเพิ่มขึ้นร้อยละ 39.02 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า ปัจจัยที่มีส่วนสนับสนุนการเติบโตดังกล่าว ได้แก่ ฤดูกาลเก็บเกี่ยวที่เอื้ออำนวย ความมุ่งมั่นของเกษตรกร และการดำเนินนโยบายที่มีเป้าหมายชัดเจนจากภาครัฐ ความสำเร็จทางการผลิตนี้ส่งผลโดยตรงต่อปริมาณสำรองข้าวของรัฐบาล ซึ่งแตะระดับสูงสุดในรอบ 57 ปี โดยหน่วยงาน Bulog มีปริมาณสำรองข้าวอยู่ที่ 3.5 ล้านตัน สามารถพึ่งพาการผลิตภายในประเทศได้อย่างเพียงพอ ลดความจำเป็นในการนำเข้า สมว. Amran เน้นย้ำว่า ความสำเร็จดังกล่าวถือเป็นก้าวสำคัญของประวัติศาสตร์ความมั่นคงทางอาหารของชาติ และแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของนโยบายภาคเกษตรที่ดำเนินไปอย่างเป็นรูปธรรม

ภาคเกษตรยังแสดงบทบาทเชิงยุทธศาสตร์ในเชิงโครงสร้างเศรษฐกิจ โดยมีอัตราการเติบโตสูงที่สุดในไตรมาสแรกของปี 2568 อยู่ที่ร้อยละ 10.52 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ซึ่งสูงกว่าภาคการค้าและอุตสาหกรรมแปรรูป ทั้งนี้ กลุ่มพืชอาหารมีอัตราการเติบโตอยู่ที่ร้อยละ 42.26 ขณะที่ปศุสัตว์ขยายตัวร้อยละ 8.83 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากความต้องการบริโภคในช่วงเดือนรอมฎอนและเทศกาลอีดิลฟิตรี นอกจากนี้ ปริมาณข้าวที่หน่วยงาน Bulog รับซื้อจากเกษตรกร ณ ต้นเดือนพฤษภาคม 2568 มีจำนวนสูงถึง 1.8 ล้านตัน ซึ่งสะท้อนถึงระดับการผลิตภายในประเทศที่เพียงพอ และประสิทธิภาพของนโยบายความมั่นคงทางอาหาร

ในด้านการจ้างงาน ภาคเกษตรยังคงเป็นแหล่งจ้างงานหลักของประเทศ จากข้อมูลของ BPS ณ เดือนกุมภาพันธ์ 2568 มีแรงงานในภาคเกษตรคิดเป็นร้อยละ 28.54 ของกำลังแรงงานรวม 145.77 ล้านคน เพิ่มขึ้น 890,000 คนภายในหนึ่งปีที่ผ่านมา และระหว่างเดือนสิงหาคม 2567 ถึงกุมภาพันธ์ 2568 ภาคเกษตรมีการขยายตัวของแรงงานสูงสุดถึง 850,000 คน กระทรวงเกษตรฯ ระบุว่า ตัวเลขดังกล่าวสะท้อนถึงการบูรณาการเชิงนโยบายที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างผลิตภาพ การยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกร และการพัฒนาระบบภาคเกษตรอย่างยั่งยืน สมว. Amran เน้นย้ำว่า ความสำเร็จเหล่านี้สะท้อนขีดความสามารถของประเทศในการรับมือกับวิกฤตความมั่นคงทางอาหารระดับโลก พร้อมยกระดับสถานะของอินโดนีเซียในฐานะผู้ผลิตข้าวส่วนเกิน โดยไม่ต้องพึ่งพาการนำเข้า รัฐบาลจะยังคงเดินหน้าเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารอย่างต่อเนื่องผ่านมาตรการเชิงกลยุทธ์และการสนับสนุนในทุกมิติ เพื่อยกระดับภาคเกษตรให้เป็นกลไกหลักของการเติบโตทางเศรษฐกิจควบคู่กับการเป็นเสาหลักของความมั่นคงแห่งชาติในระยะยาว

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย วันที่ 5 พฤษภาคม 2568

อินโดนีเซียผลักดัน NTB เป็นศูนย์กลางเกลือระดับชาติ เสริมแกร่งอุตสาหกรรมภายในประเทศ

กระทรวงกิจการทางทะเลและการประมง (KKP) กำลังดำเนินโครงการพัฒนา จ.นูซาเต็งการาตะวันตก (NTB) ให้เป็นศูนย์กลางการผลิตเกลือระดับชาติ เพื่อแก้ไขปัญหาคาขาดแคลนเกลือสำหรับภาคอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญของอุตสาหกรรมแปรรูปในประเทศ โดยมุ่งเน้นการลดการพึ่งพาการนำเข้าเกลือและรักษาเสถียรภาพด้านเงินตราต่างประเทศ โดยสำหรับพื้นที่ที่มีศักยภาพ เช่น เขต Sumbawa และเขต Bima ได้รับการประเมินว่ามีความเหมาะสมอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเป็นแหล่งผลิตเกลือระดับอุตสาหกรรม เนื่องจากมีพื้นที่ขนาดใหญ่ คุณภาพเกลือดี รวมทั้งได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลท้องถิ่นและชุมชนในพื้นที่

ข้อมูลล่าสุดจากกระทรวงฯ ระบุว่า อินโดนีเซียยังคงต้องจัดหาเกลือเพิ่มประมาณ 600,000 ตันต่อปี เพื่อรองรับอุตสาหกรรมอาหาร ขณะที่อุตสาหกรรมเคมีขั้นต้น เช่น โรงงานผลิตโซดาไฟ (Chlor Alkali Plant) มีความต้องการเกลือคุณภาพสูงถึง 2.3 ล้านตันต่อปี ซึ่งส่วนใหญ่นำเข้าจากต่างประเทศ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว กระทรวงฯ ได้จัดทำยุทธศาสตร์แบบบูรณาการโดยมุ่งเน้น 2 ด้านหลัก ได้แก่ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตเกลือในระดับชุมชนผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อให้ได้เกลือที่มีค่าความบริสุทธิ์ของ NaCl ไม่น้อยกว่าร้อยละ 97 ตามมาตรฐานอุตสาหกรรม และการจัดตั้งเขตอุตสาหกรรมเกลือแบบบูรณาการในพื้นที่ยุทธศาสตร์ เช่น จ.นูซาเต็งการาตะวันตก พร้อมแผนพัฒนาแหล่งผลิตเกลืออย่างน้อย 1,000 เฮกตาร์ ร่วมกับรัฐบาลท้องถิ่นในการจัดเตรียมโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น

ศักยภาพทางภูมิศาสตร์ของ จ.นูซาเต็งการาตะวันตกเอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมเกลืออย่างยั่งยืน โดยมีภูมิอากาศที่มีปริมาณฝนค่อนข้างต่ำและแสงแดดเข้มข้นตลอดปี ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อคุณภาพและปริมาณการผลิตเกลือ นอกจากนี้ ประชาชนในเขตชายฝั่ง Sumbawa มีภูมิปัญญาท้องถิ่นในการผลิตเกลือแบบดั้งเดิม ซึ่งสามารถนำมาต่อยอดพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมเกลือสมัยใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งกำหนดให้ยุติการนำเข้าเกลืออย่างเร่งด่วน โดยเริ่มจากเกลือสำหรับอุตสาหกรรมอาหารภายในปี 2568 และเกลือสำหรับอุตสาหกรรมเคมีภายในปี 2570

การพัฒนาอุตสาหกรรมเกลือระดับชาติใน จ.นูซาเต็งการาตะวันตกครอบคลุมตั้งแต่การยกระดับกระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีทันสมัย การก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุน เช่น ถนนและระบบชลประทาน ตลอดจนการพัฒนาองค์ความรู้และศักยภาพของเกษตรกรผู้ผลิตเกลือผ่านหลักสูตรฝึกอบรมเชิงลึก นอกจากนี้ ยังมีการเสริมสร้างห่วงโซ่อุปทานอย่างเป็นระบบเพื่อรองรับการกระจายเกลือสู่ภาคอุตสาหกรรมต่าง ๆ เช่น อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม อุตสาหกรรมยา อุตสาหกรรมเคมีพื้นฐาน รวมถึงอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ การส่งเสริมการพึ่งพาตนเองด้านเกลือครั้งนี้ เป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์พัฒนาเศรษฐกิจทางทะเลแห่งชาติ ที่มุ่งเพิ่มมูลค่าสินค้าทางทะเล เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร และลดการขาดดุลการค้าอย่างยั่งยืน

ที่มา: banyumasekspres.id วันที่ 7 พฤษภาคม 2568

ภาคเกษตรกรรมหนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจอินโดนีเซีย ในปี 2568 พร้อมเปิดโอกาสส่งออกสู่ตลาดใหม่

การคาดการณ์แนวโน้มการเติบโตทางเศรษฐกิจของอินโดนีเซียในปี 2568 ยังคงแสดงทิศทางเชิงบวก โดยได้รับแรงสนับสนุนจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจภายในประเทศที่ยาวตัวอย่างต่อเนื่อง รวมถึงบทบาทสำคัญของภาคเกษตรกรรมในฐานะกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในช่วงต้นปี แม้ว่าจะปรากฏสัญญาณการชะลอตัวในบางช่วง แต่ภาพรวมยังสะท้อนความเชื่อมั่นที่ยังยืนจากการประสานนโยบายการคลังของภาครัฐ ตลอดจนการเปิดช่องทางการส่งออกไปยังตลาดนอกกลุ่มประเทศคู่ค้าเดิม ซึ่งช่วยกระจายความเสี่ยงและรักษาเสถียรภาพของเศรษฐกิจมหภาค

นาย Andry Asmoro หัวหน้านักเศรษฐศาสตร์ ธนาคาร Mandiri เปิดเผยว่า ภาคเกษตรกรรมยังคงเป็นเสาหลักของการเติบโตในช่วงต้นปี 2568 ท่ามกลางสภาพเศรษฐกิจที่ชะลอตัว โดยการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณภาครัฐมีความสำคัญในการรักษาเสถียรภาพและกระตุ้นภาคเศรษฐกิจที่มีศักยภาพ โดยเฉพาะภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับความต้องการพื้นฐานของประชาชน นอกจากนี้ นาย Andry ยังระบุว่า การเบิกจ่ายงบประมาณที่ล่าช้าในช่วงต้นปีมีแนวโน้มที่จะเริ่มไหลเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจในไตรมาสที่สองของปี ซึ่งจะช่วยผลักดันกิจกรรมของภาคการผลิตให้ขยายตัว

ในด้านปัจจัยภายนอก นาย Andry ชี้ให้เห็นถึงโอกาสเชิงกลยุทธ์ที่เกิดขึ้นท่ามกลางความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก โดยการขยายช่องทางการส่งออกจะช่วยรักษาดุลการค้าให้มีเสถียรภาพ พร้อมทั้งการเป็นสมาชิกของอาเซียนและกลุ่ม BRICS นับเป็นจุดแข็งเชิงยุทธศาสตร์ในการเข้าถึงตลาดใหม่ ซึ่งจะช่วยเสริมสมรรถนะทางการค้าของประเทศในระยะยาว ขณะเดียวกัน ความต้องการภายในประเทศที่เริ่มฟื้นตัวก็ถูกประเมินว่าจะเป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยภาพรวมคาดว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ของอินโดนีเซียจะขยายตัวในระดับร้อยละ 4.93 ภายในปี 2568 สะท้อนถึงศักยภาพของเศรษฐกิจที่ได้รับการสนับสนุนจากนโยบายภายในประเทศและโอกาสทางการค้าระหว่างประเทศที่ยาวอย่างมีนัยสำคัญ

ที่มา: metrotvnews.com วันที่ 8 พฤษภาคม 2568

หมายเหตุ

BRICS ย่อมาจากชื่อประเทศสมาชิกกลุ่มเศรษฐกิจเกิดใหม่ 5 ประเทศ ได้แก่:

- B – Brazil (บราซิล)
- R – Russia (รัสเซีย)
- I – India (อินเดีย)
- C – China (จีน)
- S – South Africa (แอฟริกาใต้)

กลุ่ม BRICS ก่อตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การเงิน และการพัฒนาในหมู่ประเทศเศรษฐกิจเกิดใหม่ที่มีบทบาทสำคัญในระบบเศรษฐกิจโลก โดยมุ่งเน้นความเป็นธรรมทางการค้าระหว่างประเทศ การส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืน และการกระจายอำนาจทางเศรษฐกิจจากประเทศพัฒนาแล้ว

กระทรวงเกษตรฯ เดินหน้าส่งเสริมอุตสาหกรรมนม ผ่านการนำเข้าโคนมพันธุ์คุณภาพจากออสเตรเลีย

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียยังคงดำเนินโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตน้ำนมและเนื้อสัตว์แห่งชาติ (National Milk and Meat Production Improvement Program: P2SDN) อย่างต่อเนื่อง โดยล่าสุดเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2568 โคนมพันธุ์ Frisian Holstein จำนวน 55 ตัวจากประเทศออสเตรเลียได้เดินทางถึงท่าอากาศยานนานาชาติ Soekarno-Hatta โดยบริษัท PT Nawasena Satya Perkasa และบริษัท PT Tombak Mas Nusantara ซึ่งเป็นสมาชิกของสมาคมสหกรณ์โคนมอินโดนีเซีย (Indonesian Milk Cooperative Association: GKSI) เป็นผู้นำเข้า โดยตั้งเป้าหมายการนำเข้าสัตว์พันธุ์รวมทั้งสิ้น 10,000 ตัวภายในปีนี้ เพื่อยกระดับคุณภาพพันธุ์กรรมและส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเลี้ยงสัตว์สมัยใหม่สู่เกษตรกรรายย่อย

นาย Makmun ผู้อำนวยการกองส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กล่าวชื่นชมต่อบกบาทของภาคเอกชนที่มีส่วนร่วมที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งช่วยเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร โดยเฉพาะในภาคการผลิตน้ำนม อันนำไปสู่การเพิ่มจำนวนประชากรโคนม การพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำ และการขับเคลื่อนการผลิตน้ำนมแห่งชาติอย่างยั่งยืน ขณะที่นาย Bayu Aji Handayanto ผู้แทนบริษัท PT Nawasena Satya Perkasa ให้ข้อมูลว่านโยบายของกระทรวงเกษตรที่ยืดหยุ่นขึ้นในกระบวนการนำเข้าสัตว์มีชีวิต ช่วยอำนวยความสะดวกให้ภาคธุรกิจสามารถบริหารจัดการต้นทุนและลดภาระด้านการดำเนินงาน พร้อมแผนนำเข้าโคนมเพิ่มเติมอีก 1,300 ตัวในอนาคตอันใกล้

ทั้งนี้ โครงการ P2SDN ไม่เพียงมุ่งเน้นการเพิ่มจำนวนประชากรโคนมเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมการพัฒนาเทคโนโลยีการเลี้ยงสัตว์ การขยายตลาดผลิตภัณฑ์นมในประเทศ และการสร้างโครงสร้างอุตสาหกรรมปลายน้ำที่เข้มแข็ง ด้านนาย Agung Suganda อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ ระบุว่า โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงทางอาหารที่เน้นปศุสัตว์เป็นศูนย์กลาง โดยย้ำว่าการนำเข้าสัตว์พันธุ์ไม่ใช่เพียงการเพิ่มจำนวนเท่านั้น หากแต่ยังเป็นการเสริมสร้างขีดความสามารถของเกษตรกรรายย่อยผ่านความร่วมมือระยะยาวระหว่างสหกรณ์ ผู้ประกอบการ และเกษตรกร ภายใต้ระบบอุตสาหกรรมที่ทันสมัย โปร่งใส และยั่งยืน พร้อมทั้งยืนยันว่ารัฐบาลจะอำนวยความสะดวกสูงสุดแก่ผู้ลงทุนในภาคปศุสัตว์ ทั้งในด้านการอนุมัติทางเทคนิค และการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นและพัฒนาอุตสาหกรรมปศุสัตว์ของประเทศอย่างยั่งยืน

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย วันที่ 8 พฤษภาคม 2568

รมช.เกษตรอินโดนีเซียผลักดันนโยบายผู้นำเข้าโค ร่วมมือเกษตรกร

เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2568 นาย Sudaryono รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ได้เข้าร่วมงานประกวดและนิทรรศการโค (Kontes dan Expo Sapi) ซึ่งจัดโดยสมาคมผู้เพาะพันธุ์และขุนโคแห่งอินโดนีเซีย (The Indonesian Cattle Breeders and Fatteners Association: APPSI) ณ ตลาดปศุสัตว์ Cepogo อำเภอ Boyolali จังหวัดชวากลาง ในโอกาสดังกล่าว รมช. Sudaryono ได้เปิดเผยว่า รัฐบาลอินโดนีเซียมีเป้าหมายในการเพิ่มจำนวนการนำเข้าโคมีชีวิตให้ได้สูงสุดถึง 2 ล้านตัวภายในระยะเวลา 5 ปี เพื่อรองรับความต้องการบริโภคเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์นมภายในประเทศ โดยเน้นย้ำว่า นักลงทุนทุกรายที่เข้าร่วมโครงการจะต้องดำเนินการภายใต้รูปแบบความร่วมมือกับเกษตรกรท้องถิ่น ซึ่งถือเป็นหลักการสำคัญที่รัฐบาลได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน และได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง

รมช. Sudaryono ระบุเพิ่มเติมว่า รัฐบาลมีแผนเปิดโอกาสให้แก่นักลงทุนที่ประสงค์จะนำเข้าโคมีชีวิต โดยกำหนดเงื่อนไขให้ดำเนินการกิจการในลักษณะพันธมิตรกับเกษตรกรท้องถิ่น กลยุทธ์ดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมปศุสัตว์ภายในประเทศอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ เนื่องจากที่ผ่านมา อินโดนีเซียยังคงต้องพึ่งพาการนำเข้าเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์นมจากต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง รัฐบาลภายใต้การนำของประธานาธิบดี Prabowo Subianto จึงได้มอบหมายให้กระทรวงเกษตรฯ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เร่งดำเนินการมาตรการลดการพึ่งพาดังกล่าวอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยมีเป้าหมายเพื่อบรรลุการพึ่งพาตนเองด้านอาหารภายในระยะเวลา 5 ปี ภายใต้แนวทางที่ครอบคลุมทั้งการจัดตั้งโรงเรือน การจัดสรรโคให้เกษตรกรดูแลในชุมชน และการแบ่งปันผลประโยชน์ในรูปแบบการแบ่งผลกำไร (Profit-sharing)

นอกจากนี้ รมช. Sudaryono ได้เรียกร้องให้สมาคม APPSI ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางในการประสานความร่วมมือระหว่างนักลงทุนกับเกษตรกร ตลอดจนร่วมมือกับผู้บริหารระดับภูมิภาคในการจัดหาพื้นที่เลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมเลี้ยงโค พร้อมทั้งขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดสรรพื้นที่สำหรับฟาร์มเลี้ยงโค และวางแผนโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น อาทิ โรงเรือน คอกเลี้ยงสัตว์ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้กรอบแนวทางดังกล่าว รมช. Sudaryono ได้แสดงความมุ่งมั่นที่จะให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการจัดตั้งความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์ระหว่างนักลงทุนกับเกษตรกร โดยเฉพาะในจังหวัดชวากลาง ซึ่งถือเป็นภูมิภาคที่มีศักยภาพสูงในการพัฒนาอุตสาหกรรมปศุสัตว์ของประเทศในระยะยาว

ที่มา: tempo.co วันที่ 21 พฤษภาคม 2568

อินโดนีเซีย-ไทย เสริมสร้างความร่วมมือยุทธศาสตร์ ยกระดับการค้าและการลงทุนแบบทวิภาคีในทุกมิติ

เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2568 นาย Airlangga Hartarto รัฐมนตรีประสานงานด้านเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย ได้เข้าร่วมคณะในการเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการของประธานาธิบดี Prabowo Subianto โดยได้รับการต้อนรับอย่างเป็นทางการจากนางสาวแพทองธาร ชินวัตร นายกรัฐมนตรีแห่งราชอาณาจักรไทย ณ ทำเนียบรัฐบาล ซึ่งสะท้อนถึงความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นและเป็นมิตรระหว่างสองประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผู้นำของทั้งสองฝ่ายได้จัดการหารือทวิภาคีระดับผู้นำ (Leaders' Consultation) ครั้งที่ 1 ณ อาคารภักดีดินทร์ ภายในทำเนียบรัฐบาล เพื่อแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเชิงยุทธศาสตร์ และยืนยันเจตจำนงร่วมกันในการยกระดับความร่วมมือในหลากหลายมิติ อาทิ ด้านการป้องกันประเทศ การค้าระหว่างประเทศ ตลอดจนประเด็นที่เกี่ยวข้องในระดับภูมิภาคและระดับโลก

ในด้านเศรษฐกิจ อินโดนีเซียและไทยได้แสดงความมุ่งมั่นในการส่งเสริมการค้าทวิภาคี ซึ่งในปัจจุบันมีมูลค่าประมาณ 18,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ทั้งสองประเทศยังได้ให้ความสำคัญกับการขยายความร่วมมือในอุตสาหกรรมฮาลาล เศรษฐกิจดิจิทัล และเทคโนโลยีการบิน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจอย่างครอบคลุมและยั่งยืน ในการแถลงข่าวร่วม ประธานาธิบดี Prabowo ได้เน้นย้ำถึงความตั้งใจร่วมกันในการจัดประชุมคณะกรรมการการค้าร่วม (Joint Trade Commission) ครั้งแรกในอนาคตอันใกล้ โดยฝ่ายไทยแสดงความพร้อมที่จะเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมดังกล่าว ซึ่งจะเป็นเวทีสำหรับการแลกเปลี่ยนนโยบาย และแสวงหาแนวทางส่งเสริมความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างทั้งสองประเทศให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานด้านการลงทุนของไทยกับบริษัท Danantara ซึ่งเป็นสถาบันบริหารจัดการการลงทุนของอินโดนีเซีย

ทั้งสองฝ่ายยังได้สนับสนุนให้หน่วยงานด้านการลงทุนและภาคเอกชนของทั้งอินโดนีเซียและไทยร่วมกันแสวงหาโอกาสใหม่ในการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในเชิงลึก เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมและยั่งยืนในระยะยาว ในโอกาสเดียวกันนี้ นาย Airlangga Hartarto ได้ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้แทนของประธานาธิบดี Prabowo กล่าวถ้อยแถลงในงาน “Thailand-Indonesia CEO Forum” ณ โรงแรมพาร์ค ไฮแอท กรุงเทพฯ ซึ่งนับเป็นเวทีสำคัญในการส่งเสริมความเชื่อมโยงระหว่างภาคเอกชนของทั้งสองประเทศ และเป็นการตอกย้ำความมุ่งมั่นของรัฐบาลอินโดนีเซียในการยกระดับความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจในทุกมิติให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น

ที่มา: ekon.go.id วันที่ 21 พฤษภาคม 2568

BPJPH เสริมสร้างความร่วมมือด้านการส่งออก-นำเข้า ผลิตภัณฑ์ฮาลาลกับ USDA และ USMEF"

เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2568 หน่วยงานรับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาลอินโดนีเซีย (Halal Product Assurance Organizing Agency - BPJPH) ได้จัดการประชุมเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic meeting) ร่วมกับกระทรวงเกษตรสหรัฐอเมริกา (United States Department of Agriculture: USDA) และสหพันธ์ผู้ส่งออกเนื้อสัตว์สหรัฐอเมริกา (U.S. Meat Export Federation: USMEF) โดยมีผู้แทนฝ่ายเกษตรและการค้าจากสถานเอกอัครราชทูตอินโดนีเซีย ณ กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. พร้อมด้วยผู้แทนจากหอการค้าและอุตสาหกรรมอินโดนีเซีย (Indonesian Chamber of Commerce and Industry: KADIN) เข้าร่วมการประชุมกล่าว ทั้งสองฝ่ายได้หารือถึงแนวทางปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือทางวิชาการเพื่อส่งเสริมการค้าผลิตภัณฑ์ฮาลาล โดยเฉพาะประเด็นด้านการรับรองฮาลาลและมาตรฐานสำหรับผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างประเทศผู้ผลิตและประเทศผู้นำเข้า

นาย Ahmad Haikal Hasan หัวหน้าหน่วยงาน BPJPH เน้นย้ำว่า ความร่วมมือในครั้งนี้สะท้อนถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาลอินโดนีเซียในการพัฒนาระบบนิเวศฮาลาลในระดับโลกให้มีความน่าเชื่อถือ โปร่งใส และเอื้อต่อผลประโยชน์ร่วมกัน รัฐบาลอินโดนีเซียพร้อมให้การสนับสนุนภาคธุรกิจของสหรัฐอเมริกาในการปรับตัวให้สอดคล้องกับมาตรฐานฮาลาลทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ทั้งนี้ สถานเอกอัครราชทูตอินโดนีเซียประจำกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. ได้ระบุว่า การอำนวยความสะดวกทางการค้าฮาลาลถือเป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ อีกทั้งยังเป็นรูปแบบหนึ่งของการทูตฮาลาลอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกัน USDA และ USMEF ได้แสดงการสนับสนุนต่อความพยายามในการสร้างความสอดคล้องของมาตรฐานฮาลาลในระดับสากล รวมถึงการส่งเสริมการเข้าถึงตลาดผลิตภัณฑ์ฮาลาลของอินโดนีเซียซึ่งมีแนวโน้มเติบโตอย่างต่อเนื่อง การประชุมครั้งนี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ในวงกว้างของรัฐบาลอินโดนีเซียในการยกระดับบทบาทของประเทศให้เป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรมฮาลาลในระดับโลกอย่างมั่นคง

ที่มา: cnnindonesia.com วันที่ 26 พฤษภาคม 2568

อินโดนีเซียแสดงศักยภาพความมั่นคงอาหารในเวทีอาเซียน

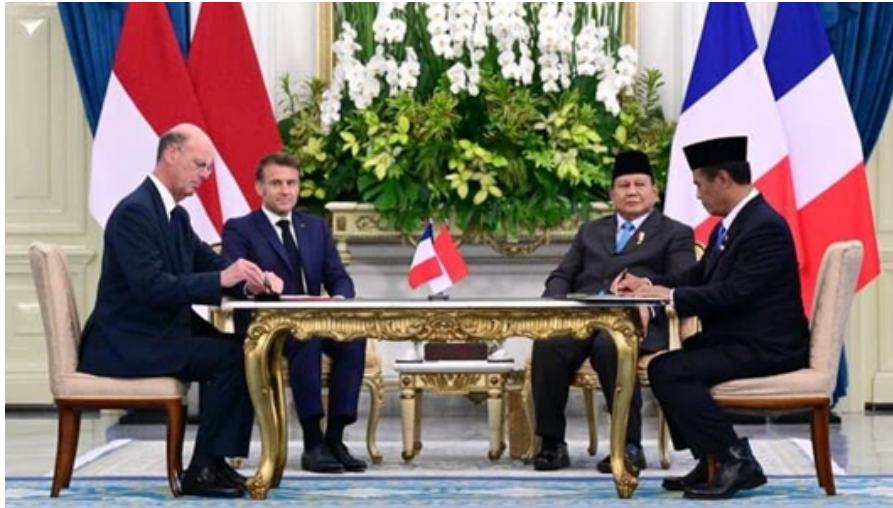
ประธานาธิบดี Prabowo Subianto ได้เน้นย้ำบทบาทเชิงกลยุทธ์ของอินโดนีเซียในด้านความมั่นคงทางอาหารระดับภูมิภาค ผ่านการมีส่วนร่วมของนาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรของอินโดนีเซีย ในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 46 (The 46th ASEAN Summit) ณ ประเทศมาเลเซีย ภายใต้หัวข้อ “ความครอบคลุมและความยั่งยืน” (Inclusivity and Sustainability) ซึ่งสะท้อนถึงความมุ่งมั่นร่วมกันของภูมิภาคในการสร้างอนาคตที่เข้มแข็งและเท่าเทียม โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างความร่วมมือระดับภูมิภาคและการรับมือกับความท้าทายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อินโดนีเซียได้นำเสนอความก้าวหน้าในการเพิ่มผลผลิตข้าวและข้าวโพด ท่ามกลางสถานการณ์ความไม่แน่นอนของสภาพภูมิอากาศโลก โดยปัจจุบันมีปริมาณสำรองข้าวอยู่ในระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ถึง 3.9 ล้านตัน นับตั้งแต่มีการก่อตั้งหน่วยงาน Bulog

สมว. Amran ระบุว่า ความสำเร็จนี้สะท้อนให้เห็นถึงระดับความมั่นคงทางอาหารที่มีเสถียรภาพของประเทศ โดยเฉพาะในช่วงเวลาที่โลกกำลังเผชิญกับวิกฤตอาหาร การเยือนประเทศมาเลเซียในครั้งนี้จึงมีนัยสำคัญเป็นพิเศษ เนื่องจากมาเลเซียกำลังประสบปัญหาวิกฤตข้าวภายในประเทศ ส่งผลให้ราคาข้าวปรับตัวสูงขึ้นและเกิดความวิตกในหมู่ประชาชน โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของมาเลเซียได้เสนอให้รัฐบาลพิจารณาขยายนโยบายด้านความมั่นคงทางอาหารของอินโดนีเซีย นอกจากนี้ Datuk Seri Mohammad Bin Sabu รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและความมั่นคงด้านอาหารของมาเลเซีย ยังได้เดินทางเยือนกรุงจาการ์ตาเมื่อเดือนเมษายน 2568 เพื่อแสดงความชื่นชมต่อความก้าวหน้าในภาคเกษตรของอินโดนีเซีย โดยเฉพาะด้านเสถียรภาพของการจัดหาและราคาสินค้าเกษตร

ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ (PBS) ระบุว่า ผลผลิตข้าวของอินโดนีเซียในช่วงครึ่งแรกของปี 2568 อยู่ที่ 18.76 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.17 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่พื้นที่เพาะปลูกข้าวโพดเพิ่มขึ้นเป็น 1.42 ล้านไร่ หรือร้อยละ 11.64 ส่งผลให้ผลผลิตรวมของข้าวโพดอยู่ที่ 10.91 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.88 จากช่วงเดียวกันของปี 2567 ในโอกาสนี้ ประธานาธิบดี Prabowo Subianto มีกำหนดการเข้าร่วมกิจกรรมสำคัญต่าง ๆ ของการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 46 รวมถึงการประชุมเต็มคณะ การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการพบปะกับตัวแทนรัฐสภาเยาวชนและภาคธุรกิจ โดยประเด็นด้านความมั่นคงทางอาหารถือเป็นหนึ่งในวาระสำคัญที่อินโดนีเซียให้ความสำคัญในเวทีระดับภูมิภาค

ที่มา: Okezone วันที่ 27 พฤษภาคม 2568

รณว.เกษตรอินโดนีเซียลงนามปฏิญญาร่วม ด้านความร่วมมือ เกษตรกรรมอินโด-ฝรั่งเศสสู่ระดับยุทธศาสตร์

เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2568 ณ พระราชวัง Merdeka กรุงจาการ์ตา การประชุมทวิภาคีระหว่างสาธารณรัฐอินโดนีเซียกับสาธารณรัฐฝรั่งเศส ถือเป็นโอกาสสำคัญในการเสริมสร้างความเป็นหุ้นส่วนเชิงยุทธศาสตร์ระหว่างทั้งสองประเทศ ในโอกาสการเยือนอย่างเป็นทางการของนาย Emmanuel Macron ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐฝรั่งเศส ซึ่งนับเป็นการเยือนครั้งแรกของผู้นำประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปนับตั้งแต่ นาย Probowo Subianto เข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีอินโดนีเซีย ทั้งสองฝ่ายได้ร่วมเป็นสักขีพยานในการลงนามในปฏิญญาแสดงเจตจำนง (Declaration of Intent: DoI) ว่าด้วยความร่วมมือด้านการเกษตรระหว่างรัฐบาลอินโดนีเซียและฝรั่งเศส โดยมีนาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรของอินโดนีเซีย และนาย Eric Lombard รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การคลัง อุตสาหกรรม และกิจการดิจิทัลของฝรั่งเศส เป็นผู้ลงนามเอกสารดังกล่าวถือเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อวางรากฐานของความร่วมมือในอนาคต

สาระสำคัญของปฏิญญาดังกล่าวสะท้อนถึงเจตนารมณ์ร่วมของทั้งสองประเทศในการส่งเสริมความมั่นคงด้านอาหาร อธิปไตยทางอาหาร และการพัฒนาภาคเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน โดยครอบคลุมการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยี การพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ การส่งเสริมสุขภาพสัตว์ การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและเครื่องมือทางการเกษตร ตลอดจนการค้าในภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร นอกจากนี้ ความร่วมมือยังมุ่งพัฒนาเกษตรกรรมที่สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยใช้เทคโนโลยีโรงเรือนอัจฉริยะ (Greenhouse technology) ระบบชลประทานแบบแม่นยำ (Precision irrigation) และเครื่องจักรกลทางการเกษตรที่ตอบสนองกับความต้องการของเกษตรกร ทั้งนี้ ทั้งสองฝ่ายยังมีแผนดำเนินการวิจัยร่วมเพื่อพัฒนาสายพันธุ์พืชที่ทนทานต่อภัยธรรมชาติ ตลอดจนการส่งเสริมความร่วมมือทางวิชาการในด้านการศึกษาและการวิจัยทางเกษตรกรรมบนพื้นฐานของระบบนิเวศเกษตร (Agroecology) ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญที่ทั้งสองฝ่ายให้ความสำคัญร่วมกัน

ในโอกาสเดียวกันนี้ ประธานาธิบดี Macron ได้แสดงความยินดีต่อการลงนามในปฏิญญาดังกล่าว โดยเน้นย้ำถึงความสำคัญของการเสริมสร้างความมั่นคงของห่วงโซ่อุปทานอาหารโลก ผ่านการสนับสนุนโครงการอาหารโลก (World Food Programme) โดยเฉพาะโครงการอาหารกลางวันสำหรับเด็กในโรงเรียน พร้อมแสดงความพร้อมของฝรั่งเศสในการแบ่งปันความเชี่ยวชาญในภาคอาหาร เพื่อสนับสนุนวิสัยทัศน์และความมุ่งมั่นของอินโดนีเซียในการพัฒนาภาคเกษตรกรรม ความตกลงนี้จึงถือเป็นก้าวสำคัญในการยกระดับความร่วมมือทวิภาคีในโอกาสครบรอบ 75 ปีของความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างอินโดนีเซียและฝรั่งเศส และเป็นรากฐานอันมั่นคงสู่การเฉลิมฉลองวาระครบรอบ 100 ปีของความสัมพันธ์ในปี 2593 อย่างมีนัยสำคัญ

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย วันที่ 28 พฤษภาคม 2568

กระทรวงเกษตรฯ จับมือกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เร่งลดการนำเข้าสินค้าเกษตรในกลุ่มพืชอาหารหลัก

เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2568 นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เปิดเผยว่า รัฐบาลอินโดนีเซียได้เร่งดำเนินการมาตรการควบคุมนำเข้าสินค้าเกษตรเชิงยุทธศาสตร์อย่างจริงจัง ผ่านการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐในหลายภาคส่วน โดยกระทรวงเกษตรร่วมกับกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ได้ดำเนินการเสริมสร้างการวิจัยเชิงประยุกต์ เพื่อเร่งรัดการเพิ่มผลผลิตภายในประเทศ โดยมุ่งเน้นสินค้าเกษตรหลัก 4 รายการ ได้แก่ ข้าวสาลี ถั่วเหลือง ข้าวโพด และกระเทียม ซึ่งเป็นกลุ่มสินค้าที่อินโดนีเซียยังต้องพึ่งพาการนำเข้าจากต่างประเทศ แม้ว่าประเทศจะมีศักยภาพในการพัฒนาอย่างสูง รัฐบาลจึงได้กำหนดเป้าหมายในการยกระดับผลผลิตภายในอย่างมีนัยสำคัญ ผ่านแนวทางวิจัยที่สามารถประยุกต์ใช้ได้จริงในระดับชาติ

แม้สินค้าเกษตรทั้งสี่ยังคงต้องพึ่งพาการนำเข้าจากต่างประเทศเป็นหลัก แต่รัฐบาลเชื่อมั่นว่าประเทศมีศักยภาพในการพัฒนาภายในอย่างยั่งยืน ดังนั้น จึงได้กำหนดตั้งเป้าหมายเพิ่มผลผลิตอย่างมีนัยสำคัญ ด้วยการดำเนินงานวิจัยที่เน้นความสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในพื้นที่เพาะปลูก มาตรการดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนนโยบายภายใต้แผนยุทธศาสตร์ “Asta Cita” ของประธานาธิบดี Prabowo Subianto ซึ่งเน้นการวิจัยที่ตอบสนองความต้องการในภาคเกษตร และการเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารของประเทศ นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรยังได้ส่งคณะผู้แทนศึกษาดูงานในประเทศที่มีสภาพภูมิอากาศและระบบเกษตรกรรมใกล้เคียง เช่น บราซิล และจอร์แดน เพื่อเรียนรู้แนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับการพัฒนาสินค้าเกษตรเชิงยุทธศาสตร์

นาย Sudaryono รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย กล่าวเสริมว่า การวิจัยที่ริเริ่มในครั้งนี้จะมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ที่เป็นรูปธรรม ไม่จำกัดอยู่เพียงการตีพิมพ์ทางวิชาการ โดยได้มีการจัดตั้งกลุ่มวิจัยแบบบูรณาการตลอดห่วงโซ่อุปทาน ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ สำหรับแต่ละสินค้าเกษตร โดยมีคณะทำงานเฉพาะกิจที่ประกอบด้วยนักวิชาการ นักวิจัยของกระทรวงเกษตร และผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม ตัวอย่างเช่น ในกรณีของกระเทียม การวิจัยครอบคลุมตั้งแต่การพัฒนาสายพันธุ์ที่มีศักยภาพไปจนถึงกลยุทธ์ทางการตลาด เพื่อให้สามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ได้จริงทั้งในระดับเกษตรกรและภาครัฐ

ในด้านการสนับสนุนด้านงบประมาณและทรัพยากรบุคคล นาย Brian Yulianto รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ระบุว่า ได้กำหนดโครงการวิจัยหลักระดับชาติ (flagship research) สำหรับแต่ละสินค้าเกษตรอย่างชัดเจน โดยรัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณระหว่าง 20,000 ถึง 40,000 ล้านดอลลาร์ เพื่อสนับสนุนกระบวนการวิจัยตั้งแต่ระดับพื้นฐานไปจนถึงการพัฒนาเชิงพาณิชย์ โครงการวิจัยนี้เป็นความร่วมมือแบบครบวงจร โดยมีอาจารย์ นักวิจัย และผู้ปฏิบัติงานที่มีความเชี่ยวชาญตลอดห่วงโซ่การผลิต ตั้งแต่พันธุ์พืชที่มีคุณภาพ เทคโนโลยีการเพาะปลูก การควบคุมศัตรูพืช ไปจนถึงเครื่องจักรกลเกษตร

ทั้งนี้ กองทัพเรืออินโดนีเซีย โดยพลเรือเอก ดร. บูฮัมมัด อาลี ผู้บัญชาการทหารเรือ ได้ประกาศความพร้อมในการสนับสนุนการเพาะปลูกถั่วเหลืองผ่านงานวิจัยและการใช้ประโยชน์พื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผลการทดลองในจังหวัดเซอรังให้ผลผลิตสูงถึง 4.39 ตันต่อเฮกตาร์ และมีแผนขยายโครงการสู่ภูมิภาคอื่นต่อไป รัฐบาลจึงมีความเชื่อมั่นว่าแนวทางความร่วมมือแบบสหวิชาชีพนี้จะช่วยเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร ลดการพึ่งพาการนำเข้า และเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรในประเทศผ่านกระบวนการแปรรูปในประเทศอย่างยั่งยืน

ที่มา: กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย วันที่ 28 พฤษภาคม 2568

อินโดนีเซีย-จีน เสริมสร้างความร่วมมือด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ในภาคกิจการทางทะเลและประมง

ความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างอินโดนีเซียและสาธารณรัฐประชาชนจีนในด้านกิจการทางทะเลและการประมงมีความแน่นแฟ้นยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง ล่าสุด อินโดนีเซียโดยกระทรวงกิจการทางทะเลและการประมง (KKP) ได้สถาปนาความร่วมมือด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ร่วมกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติของจีน โดยความร่วมมือดังกล่าวได้รับการรับรองผ่านการลงนามในบันทึกความเข้าใจ (MoU) ระหว่างสำนักงานแนะแนวและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านกิจการทางทะเลและการประมง (Marine and Fisheries Human Resources Extension and Development Agency: BPPSDM) กับสถาบันมหาสมุทรวิทยาแห่งแรกของจีน (First Institute of Oceanography: FIO) ซึ่งลงนามโดยนาย I Nyoman Radiarta หัวหน้า BPPSDM และ Prof. Zexun Wei รองอธิบดี FIO เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคมที่ผ่านมา ณ สำนักงานใหญ่ของกระทรวงฯ โดยมี นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและการประมง เป็นประธานในพิธีลงนาม

สมว. Trenggono ได้แสดงความเชื่อมั่นว่า ความร่วมมือดังกล่าวจะมีบทบาทสำคัญในการยกระดับศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ผ่านโครงการด้านการศึกษา การฝึกอบรม และการให้ทุนการศึกษา ตลอดจนการส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมทางวิทยาศาสตร์ทางทะเล เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมทางทะเลอย่างยั่งยืน โดยได้ยกย่อง FIO ว่าเป็นพันธมิตรที่มีความเหมาะสม ด้วยชื่อเสียงระดับโลกในศาสตร์มหาสมุทรวิทยา ซึ่งจะช่วยยกระดับคุณภาพการวิจัยและพัฒนาของอินโดนีเซียให้ทัดเทียมมาตรฐานสากล

สาระสำคัญของบันทึกความเข้าใจฉบับนี้ ครอบคลุมสามกรอบความร่วมมือหลัก ได้แก่ (1) การเสริมสร้างขีดความสามารถ อาทิ โครงการการศึกษาเชิงวิชาการ เวิร์กช็อป หลักสูตรฝึกอบรม ทุนการศึกษาด้านกิจการทางทะเลและการประมง การแลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการจัดการทางทะเล รวมถึงการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติทางทะเลและภูมิอากาศ การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพทางทะเล และการคุ้มครองฟื้นฟูระบบนิเวศทางทะเล (2) ความร่วมมือในการพัฒนาศูนย์วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการจัดการทางทะเล การจัดตั้งสถานีวิจัยสมุทรศาสตร์และอุตุนิยมวิทยาาร่วมกัน และการบริหารจัดการเว็บไซต์ฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนระบบตรวจวัดอัจฉริยะสำหรับการติดตามแนวปะการังและทุ่งหญ้าทะเล และ (3) การสำรวจความเป็นไปได้ในการดำเนินความร่วมมือภายใต้กรอบ "ทศวรรษแห่งวิทยาศาสตร์ทางทะเลเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน" ขององค์การสหประชาชาติ (2021-2030) ตลอดจนความร่วมมืออื่น ๆ ที่จะมีการตกลงร่วมกันในอนาคต

สมว. Trenggono แสดงความคาดหวังว่าความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์นี้จะเปิดโอกาสให้ทั้งสองฝ่ายแบ่งปันองค์ความรู้ เทคโนโลยี และแนวทางปฏิบัติที่ดี เพื่อประโยชน์ร่วมกันในระยะยาว พร้อมทั้งหวังว่าบันทึกความเข้าใจฉบับนี้จะเป็นจุดเริ่มต้นของความเป็นหุ้นส่วนที่เข้มแข็งและยั่งยืน โดยเน้นย้ำถึงความสำคัญของการแปรรูปนโยบายสู่การปฏิบัติเพื่อพัฒนาและยกระดับภาคการประมงและกิจการทางทะเลให้ยั่งยืนยิ่งขึ้น ในโอกาสเดียวกัน นาย I Nyoman Radiarta หัวหน้า BPPSDM กล่าวเสริมว่า ความร่วมมือนี้เป็นผลสืบเนื่องจากการหารือระหว่าง สมว. Trenggono กับนาย SUN Shuxian รองรัฐมนตรีกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติของจีน เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2567 ที่กรุงจาการ์ตา นอกจากนี้ ยังเป็นผลจากการที่ สมว. Trenggono เข้าร่วมคณะของประธานาธิบดี Prabowo Subianto ในการเยือนกรุงปักกิ่งอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2567 ซึ่งทั้งสองฝ่ายได้ตกลงให้ความร่วมมือระหว่างประเทศสอดคล้องกับห้าพลวัตหลัก ได้แก่ การเมือง เศรษฐกิจ การแลกเปลี่ยนทางสังคมและวัฒนธรรม กิจการทางทะเล และความมั่นคง

ที่มา: ข่าวประชาสัมพันธ์กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 28 พฤษภาคม 2568

รัฐบาลอินโดนีเซียเดินหน้านโยบายความมั่นคงอาหาร ยุตินำเข้าข้าวจนถึงปี 2569

นางเอลิซา มาร์เดียน นักวิเคราะห์ด้านการเกษตรจากศูนย์ปฏิรูปเศรษฐกิจอินโดนีเซีย (Centre for Reform on Economics: CORE Indonesia) ระบุว่า อินโดนีเซียได้เข้าสู่ระยะของความมั่นคงด้านอาหาร (Food Self-sufficiency) โดยผลผลิตทางการเกษตรภายในประเทศสามารถรองรับความต้องการบริโภคภายในได้อย่างเพียงพอ หากพิจารณาตามคำนิยามขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (Food and Agriculture Organisation's definition: FAO) อินโดนีเซียยังคงจัดอยู่ในเกณฑ์ของประเทศที่สามารถพึ่งพาตนเองด้านอาหารได้ โดยเกษตรกรในประเทศสามารถจัดหาอาหารได้คิดเป็นร้อยละ 90 ของความต้องการบริโภคทั้งหมด อย่างไรก็ตาม ความยั่งยืนของการพึ่งพาตนเองด้านอาหารในระยะยาวยังคงเป็นประเด็นที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิด ดังนั้น การสร้างไว้ซึ่งระดับความมั่นคงด้านอาหารของประเทศจึงเป็นภารกิจที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง

ก่อนหน้านี้ นาย Zulkifli Hasan รัฐมนตรีประสานงานด้านกิจการอาหาร เปิดเผยว่า อินโดนีเซียจะยุติการนำเข้าข้าวจนถึงปี 2569 เนื่องจากความสำเร็จของโครงการดูดซับผลผลิตจากเกษตรกรโดยตรงของหน่วยงาน Bulog โดย ณ เดือนพฤษภาคม 2568 อินโดนีเซียสามารถจัดเก็บสำรองข้าวได้จำนวน 3.9 ล้านตัน ทั้งนี้ ในปี 2566 รัฐบาลจำเป็นต้องดำเนินการนำเข้าข้าวเพื่อรองรับความต้องการบริโภคภายในประเทศ อันเป็นผลสืบเนื่องจากการดูดซับผลผลิตข้าวเปลือกจากเกษตรกรที่ยังไม่เพียงพอ เพื่อให้สามารถรักษาระดับการผลิตให้มีความเพียงพออย่างต่อเนื่อง รัฐบาลจำเป็นต้องดำเนินมาตรการบรรเทาผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change Mitigation) ควบคู่กับการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้านชลประทาน (Irrigation Infrastructure) ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งเกษตรกรยังจำเป็นต้องเลือกใช้พันธุ์พืชให้ผลผลิตสูงและมีความทนทานต่อสภาพภูมิอากาศเป็นสำคัญ

ทั้งนี้ ปัจจัยสำคัญที่เอื้อต่อความสำเร็จในด้านดังกล่าว ได้แก่ การให้คำปรึกษาและการส่งเสริมอย่างเข้มข้น (Intensive Mentoring and Counselling) ร่วมกับการบูรณาการนวัตกรรมทางเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ (Technological Innovation Integration) ซึ่งจะช่วยให้เกษตรกรสามารถเพิ่มผลผลิต ยกกระดับคุณภาพ ตลอดจนยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่โดยรวม ขณะเดียวกัน รัฐบาลอินโดนีเซียให้ความสำคัญกับการส่งเสริมสินค้าอาหารที่มีปริมาณโปรตีนสูง โดยเฉพาะการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ กุ้ง การประมงพื้นบ้าน การผลิตเกลือ และการพัฒนาหมู่บ้านประมง (Fishing Villages) อย่างเป็นระบบ

ที่มา: ekonomi.bisnis.com วันที่ 28 พฤษภาคม 2568

อินโดนีเซียเดินหน้าผลักดันการส่งออกทุเรียน รังนกนางแอ่น และขาไก่สู่ตลาดจีน พร้อมดึงดูดการลงทุนจากจีนในอุตสาหกรรมนมและปศุสัตว์

อินโดนีเซียกำลังมุ่งส่งเสริมการส่งออกสินค้าเกษตรสำคัญ ได้แก่ ทุเรียน รังนกนางแอ่น และขาไก่ (Chicken feet) ไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีนอย่างเป็นทางการโดยตรง โดยในโอกาสงาน “Indonesia-China Business Reception 2025” นาย Sudaryono รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรของอินโดนีเซีย ได้ระบุว่า แม้ในปัจจุบันอินโดนีเซียจะส่งออกทุเรียนส่วนใหญ่ผ่านประเทศไทยเป็นหลัก แต่อินโดนีเซียมีเป้าหมายในการเปิดตลาดส่งออกทุเรียนตรงไปยังจีนในอนาคตอันใกล้ นอกจากนี้ อินโดนีเซียในฐานะผู้ผลิต รังนกนางแอ่นรายใหญ่ที่สุดของโลก ซึ่งครองส่วนแบ่งตลาดถึงร้อยละ 80 ของการค้ารังนกทั่วโลก ยังตั้งเป้าขยายปริมาณการส่งออกผลิตภัณฑ์ดังกล่าวสู่ตลาดจีนอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยความต้องการบริโภคที่เติบโตอย่างมั่นคง ขณะเดียวกัน ภาครัฐยังให้ความสำคัญกับการส่งออกผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีก โดยเฉพาะ “ขาไก่” ซึ่งถือเป็นสินค้าที่ได้รับความนิยมอย่างสูงในตลาดจีน

ในอีกด้านหนึ่งของความร่วมมือทวิภาคี รัฐบาลจีนได้แสดงเจตจำนงในการลงทุนในอุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์นมและฟาร์มโคนมของอินโดนีเซีย แม้จะยังไม่มี การเปิดเผยมูลค่าการลงทุนอย่างเป็นทางการ แต่เจ้าหน้าที่รัฐบาลอินโดนีเซียคาดหวังว่า การลงทุนครั้งนี้จะมีบทบาทสำคัญ โดยเฉพาะการนำเข้าโคมีชีวิตเพื่อเพิ่มกำลังการผลิตภายในประเทศ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพึ่งพาตนเองด้านผลิตภัณฑ์นมและเนื้อสัตว์ อินโดนีเซียมีเป้าหมายที่จะบรรลุความพอเพียงทางอาหารในภาคปศุสัตว์ภายในระยะเวลา 5 ปี โดยตั้งเป้านำเข้าโคพันธุ์ดีเพื่อการผสมพันธุ์จำนวน 2 ล้านตัว เพื่อตอบสนองต่อความต้องการภายในประเทศที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง มาตรการนี้ถือเป็นกลยุทธ์สำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารแห่งชาติ ลดการพึ่งพาการนำเข้า และยกระดับอุตสาหกรรมเกษตรของอินโดนีเซียให้มีความสามารถแข่งขันในระดับสากลมากยิ่งขึ้น

ที่มา: bloombergtechnoz.com วันที่ 28 พฤษภาคม 2568